

**CENTRALNA
KOMISJA
EGZAMINACYJNA**

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2018/2019**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK FRANCUSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJF-P1**

Więcej arkuszy znajdziesz na stronie: arkusze.pl

MAJ 2019

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	V
	1.2.		V
	1.3.		F
	1.4.		F
	1.5.		F

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	D
	2.2.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
	2.3.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C
	2.4.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
	3.2.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	3.3.		B
	3.4.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A
	3.5.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.6.		A

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	F
	4.2.		D
	4.3.		E
	4.4.		A

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
	5.2.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	5.3.	3.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	6.2.		A
	6.3.		C
	6.4.		D
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi.	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	E
<i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.2.		C
	7.3.		A

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.2.		B
	8.3.		B
	8.4.		C
	8.5.		C

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.2.		B
	9.3.		B
	9.4.		B
	9.5.		C

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Z Twojej inicjatywy odbędzie się Dzień Frankofonii w Twojej szkole. W e-mailu do koleżanki z Paryża:

- uzasadnij, dlaczego zaproponowałeś(-aś) zorganizowanie takiej imprezy
- opisz reakcję dyrekcji szkoły na Twoją inicjatywę
- przedstaw główne punkty programu tej imprezy
- wyjaśnij, jaki problem pojawił się w związku z organizacją tego przedsięwzięcia i jak został rozwiązany.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.3. *Zdający przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości.*

5.4. *Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.*

5.5. *Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.*

5.8. *Zdający opisuje [...] plany na przyszłość.*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.7. *Zdający wyraża emocje [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

- W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
 - Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - nie realizuje tego podpunktu.
 - realizuje go w sposób niekomunikatywny.
 - Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - uzasadnij, dlaczego zaproponowałeś(-aś) zorganizowanie takiej imprezy**
Parce que je veux populariser le français. (jedno odniesienie)
 - rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Parce que je veux populariser le français parmi les élèves.* / *Parce que je veux populariser la langue et la culture françaises.* (dwa odniesienia)
 - Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - przedstaw główne punkty programu tej imprezy**
Il y aura un concours, un spectacle et un repas.
 - jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
 - przedstaw główne punkty programu tej imprezy**
Il y aura un concours de la chanson française pour tous les élèves.
- W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.

- b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
- c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
- d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
- **wyjaśnij, jaki problem pojawił się w związku z organizacją tego przedsięwzięcia i jak został rozwiązany**
On voulait organiser cette journée dans le gymnase mais il était occupé ce jour-là, donc on l'a fait dans le couloir au 1er étage.
6. Wyrażenia takie, jak np. *la chanson française, la langue française, la culture francophone* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
- **opisz reakcję dyrektora szkoły na Twoją inicjatywę**
Le directeur était content et ravi.
Le directeur était d'accord et il était contre cette initiative.
Le directeur était d'accord et il a permis d'organiser cette journée.
8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażen odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
- **opisz reakcję dyrektora szkoły na Twoją inicjatywę**
Le directeur était content, il m'a félicité de mon initiative.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
- **przedstaw główne punkty programu tej imprezy**
 - **wyjaśnij, jaki problem pojawił się w związku z organizacją tego przedsięwzięcia i jak został rozwiązany.**
On voulait organiser un concours de danse dans le gymnase mais il était trop petit.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. uzasadniając, dlaczego zaproponował zorganizowanie tej imprezy pisze: *La Journée de la Francophonie se passe pour la première fois dans notre école.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.

15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.

- **opisz reakcję dyrekcji szkoły na Twoją inicjatywę**

Le directeur sera content. („nie odniósł się”) O→N

16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *Je ne sais pas comment il a réagi.*

17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.

- **uzasadnij, dlaczego zaproponowałeś(-aś) zorganizowanie takiej imprezy**

Parce que je voulais promouvoir cette langue. („nie odniósł się”)

18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.

- **przedstaw główne punkty programu tej imprezy**

On a décidé de faire un concours de danse. („odniósł się”)

Zadanie 10.

Z Twojej inicjatywy odbędzie się Dzień Frankofonii w Twojej szkole. W e-mailu do koleżanki z Paryża:

- **uzasadnij, dlaczego zaproponowałeś(-aś) zorganizowanie takiej imprezy**
- **opisz reakcję dyrekcji szkoły na Twoją inicjatywę**
- **przedstaw główne punkty programu tej imprezy**
- **wyjaśnij, jaki problem pojawił się w związku z organizacją tego przedsięwzięcia i jak został rozwiązany.**

Salut Marie,

Comment ça va ? Moi, je vais bien. Je voudrais te parler de la Journée de la Francophonie que j'organise dans mon école.

- **uzasadnij, dlaczego zaproponowałeś(-aś) zorganizowanie takiej imprezy**

5.5. Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający podaje uzasadnienie swojej propozycji zorganizowania Dnia Frankofonii w szkole, np.

- wskazuje na okoliczności i/lub osoby, które skłoniły go do zaproponowania organizacji Dnia Frankofonii, np. *J'ai rencontré mon copain de classe et il m'a parlé de la Journée de Francophonie qu'il organise dans son école. / J'ai lu à l'Internet l'information sur la Journée mondiale de francophonie.* LUB
- pisze o uczuciach/emocjach związanych z Francją lub językiem francuskim, np. *D'après moi, il est important de connaître la culture liée à la langue que l'on apprend et c'est pourquoi j'ai présenté mon projet à notre directeur. / Je pense que la France est le plus beau pays du monde. / J'adore le français et je pense qu'il faut propager l'idée d'apprendre cette langue.* LUB
- wspomina o wydarzeniu, które wpłynęło na decyzję o organizacji tego Dnia w szkole, np. *J'ai vu un reportage à la télé sur la Journée de la Francophonie en Roumanie.*

Jako uzasadnienie uznaje się również argumenty, które można zastosować do wszystkich imprez organizowanych w szkole, np. *J'ai proposé d'organiser cette fête parce qu'il ne se passe rien dans mon école.*

Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ” (car, parce que), gdy z kontekstu nie wynika powód zorganizowania tej imprezy, np. *J'apprends le français.* („nie odniósł się” – powód domyślny), *Je voulais l'organiser parce que j'apprends le français.* („odniósł się”)

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- nie wyjaśnia, dlaczego zaproponował zorganizowanie Dnia Frankofonii w swojej szkole, np. *Ça va se passer samedi.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Mes amis vont m'aider à préparer cette Journée.	Mon copain de France m'a donné cette idée.	Je suis enthousiaste de français et je voudrais partager ma passion avec les autres.
J'ai eu cette idée il y a longtemps déjà.	J'aimerais bien que les autres voient que cette langue est belle.	On reçoit les élèves français à l'école et j'ai voulu faire cette fête pour eux.

• **opisz reakcję dyrekcji szkoły na Twoją inicjatywę**

7.7. Zdający wyraża emocje [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do reakcji dyrekcji szkoły na jego inicjatywę. Za reakcję uznaje się:

- emocje, np. *Le proviseur a été surpris/étonné/heureux/ravi/bouleversé/content/mécontent de ma proposition.*
- działania/czynności, np. *Il m'a serré la main. / Il m'a félicité de mon initiative. / Il m'a proposé de m'aider.*
- opinię dyrektora, np. *Selon le directeur, c'était une bonne idée.*

Akceptowana jest wypowiedź, w której zdający przewiduje reakcję dyrektora, ale taka realizacja tego podpunktu kwalifikowana jest na poziom niższy, np. *Je pense que le directeur sera content et il trouvera de l'argent pour les prix.* („odniósł się”) R→O

Jeśli z kontekstu nie wynika, że jest to reakcja dyrekcji szkoły, ale nie można też jej wykluczyć, to taka realizacja podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *À l'école on m'a dit que c'était une très bonne idée.* („nie odniósł się”) O→N

Nie akceptuje się odpowiedzi, w których zdający opisuje reakcje innych osób niż dyrektor, np. nauczyciele, pracownicy szkoły – sekretarka, woźna, np. *La secrétaire a demandé comment serait cette fête.* albo z kontekstu nie wynika, że to dyrektor, np. *Madame Kowalska a été surprise.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Je n'ai pas parlé au proviseur.	Le proviseur était content de mon initiative.	Il a souri et m'a invité à parler plus de mon projet.
J'ai été ravi.	Il n'a rien fait.	Le proviseur m'a posé des questions sur mon projet et après, il m'a félicité.
J'ai présenté ma proposition au proviseur.	Il a trouvé mon idée très intéressante.	

• **przedstaw główne punkty programu tej imprezy**

5.8. Zdający opisuje [...] plany na przyszłość.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia jakiś pomysł na przynajmniej jeden z punktów programu, np.

- zorganizowanie różnych konkursów: tanecznych, rysunkowych (np. najciekawszy, najzabawniejszy afisz dotyczący stereotypów na temat Francuzów), historycznych, geograficznych, kulinarnych, językowych, literackich itp., np. *Il y aura un concours sur la mode française. / Il y aura un concours pour la meilleure affiche.* LUB
- przygotowanie wspólnego posiłku francuskiego, np. *On va préparer la salade niçoise et des tartes. / On peut préparer un repas français pour tous les élèves.* LUB
- zorganizowanie koncertu piosenki francuskiej, np. *Il y aura un acteur dans le jury du concours de la chanson française.* LUB
- zorganizowanie spotkania z przedstawicielem instytucji francuskiej, np. *On va inviter une personne de l'Alliance Française / de l'Ambassade de France.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie przedstawia/omawia żadnego punktu programu, np.

- wspomina ogólnie o programie, np. *Le programme est intéressant. / Il faut préparer un riche programme. / Il y aura beaucoup d'attractions.*
- informuje o działaniach dotyczących przygotowań do imprezy, np. *Les élèves se mobilisent pour écrire et envoyer des invitations. / On achète des baguettes et du fromage français. / Nous décorons la salle de gymnastique.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>On va s'amuser bien.</p> <p>On se prépare à cette fête.</p> <p>On l'organise à l'école.</p>	<p>Il y aura un concours de chanson française.</p> <p>On va se rencontrer vendredi et voir un film en français.</p>	<p>D'abord il y aura un spectacle en français, puis une présentation des pays francophones préparés par les élèves.</p> <p>Notre fête est prévue pour jeudi soir. Il y aura une dégustation des plats français, puis un défilé de mode.</p>

- wyjaśnij, jaki problem pojawił się w związku z organizacją tego przedsięwzięcia i jak został rozwiązany.

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości.

5.4. Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do **co najmniej jednej** części polecenia, np.

- zdający odnosi się do problemu, który pojawił się w związku z organizacją przedsięwzięcia, np. *Il n'y a pas de candidats pour le concours sur la cuisine française.*
 - problemy finansowe, np. *Il n'y a pas assez d'argent pour les prix des gagnants du concours de danse.* LUB
 - problemy z urządzeniami, np. aparatem fotograficznym do wykonywania zdjęć z imprezy, kamerą, z przygotowywaniem nagłośnienia, np. *L'école ne dispose pas d'un bon appareil photo. / Tous les lecteurs CD à l'école sont en panne.* LUB
 - problemy dotyczące osób zaangażowanych w organizację imprezy lub zaproszonych gości, np. *Parmi mes copains d'école, il n'y a personne qui sache bien chanter en français. / Notre invité ne pourra pas venir.* LUB
 - problemy z lokalizacją, np. *Je voulais organiser cette fête dans le gymnase mais ce jour-là il y a des matchs de volley.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w których zdający nie podaje żadnego konkretnego problemu, np. *J'ai peur que quelque chose aille mal, comme toujours. / J'avais un grand problème.*

- zdający wyjaśnia, w jaki sposób zaistniały problem został rozwiązany, np. *Nous avons choisi une autre date pour cette journée.*

Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (informacji o problemie związanym z organizacją tej imprezy i wyjaśnienia rozwiązania tego problemu) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy.

Akceptuje się wszystkie problemy, które w jakikolwiek sposób dotyczą organizacji Dnia Frankofonii w szkole.

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odnosi się do żadnej części tego podpunktu polecenia, np. *Heureusement, il n'y avait pas de problème.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Il y a bien sûr plein de problèmes avec l'organisation de la fête. Je vérifie tout deux fois pour qu'il n'y ait aucun problème.	Le chanteur a mal à la gorge. Le consul de France ne pourra pas venir, nous avons donc invité un représentant de l'Institut français.	Le garçon qui devait jouer de la guitare s'est cassé une jambe mais ses parents vont l'amener en voiture. Nous avons oublié d'envoyer les invitations pour notre fête et nous les avons apportées personnellement.

Przykłady podane w powyższych tabelach zaczerpnięto z prac absolwentów. Zachowano w nich błędy.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Salut Marie,
Comment ça va ? Moi, je vais bien. Je voudrais te parler de la Journée de la Francophonie que j'organise dans mon école.
Je vais organiser la Journée de la Francophonie.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływania się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane.
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny).
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst.
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania. (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu)
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.

7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe i/lub ortograficzne.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

- **przedstaw główne punkty programu tej imprezy**

On va manger des plats régionaux.

Il y aura une dégustation des plats régionaux. – zawiera „precyzyjne sformułowania”.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none">• brak błędów• nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy często zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	<i>Marek <u>lubić</u> czekoladę.</i>
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakujących wyrazów	<i>Marek √ czekoladę.</i>
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	<i>Słońce (gżeje).</i>
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	<i>Słońce (<u>gzać</u>) w lecie.</i>
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	<i>Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco.</u></i>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *svp*, *bcp*, *dsl* („*désolé*”), *NP* (*no problem, pas de problème*), należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *film*, *groupe*, np. *série* „*M jak miłość*”, *livre* „*Świat Dysku*”.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *J'ai lu Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *la rue* (2 słowa), *chez le docteur* (3 słowa), 1780 (1 słowo), le 10.01.2017 (2 słowa), le 10 janvier 2017 (4 słowa).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone apostrofem, np. *l'hôtel, j'ai*
 - słowa łączone dywizem, np. *rendez-vous, c'est-à-dire*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, le *XXe siècle* = 3 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia się w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *J'ai lu Nowe Horyzonty*. – 4 słowa.